

Sygn. akt IX U 141/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne przeliczenie emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 grudnia 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury w myśl art. 110a ustawy emerytalnej.

Sędzia

Sygn. akt IX U 141/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.12.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu okazał się być niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w W..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.09.1986r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z okresu od 01/1986-12/1986 i wyniósł 379,26% - został ograniczony do 250%.

W dniu 12.08.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS wskazał, iż brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej w sytuacji gdy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat z uwzględnieniem zarobków osiągniętych po przyznaniu prawa do emerytury wyniósł 160,98% i jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją i domagał się odtworzenia wynagrodzenia jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) przed 1980r., gdyż w archiwum zakładu pracy nie zachowała się dokumentacji płacowa dotycząca tego okresu.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent, emerytur dopuszczoną w sprawie dla odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego w wersji najbardziej prawdopodobnej za okres od 01 sierpnia 1961r. do 31 grudnia 1979r. przy uwzględnieniu dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych, zeznań ubezpieczonego oraz przepisów płacowych obowiązujących w górnictwie w tym okresie czasu, a także dla wyliczenia wwpw z najkorzystniejszych lat w kontekście wniosku złożonego przez ubezpieczonego o przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru po odtworzeniu wynagrodzenia, wyliczony z lat 1965-1975, 1979-1986 i 1989 wynosi 257,76% i jest wyższy od 250%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK „(...) oraz opinię biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S. z dnia 03.08.2016r (k. 24-30).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1961-1979 , a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (257,76%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń ubezpieczonego wobec powyższej opinii, gdyż doliczenie wnioskowanych przez ubezpieczonego dodatkowych składników wynagrodzenia takich jak premia, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy w sytuacji gdy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru i tak przekroczył pułap 250% i zostały spełnione warunki do przeliczenia świadczenia na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego.

Sędzia